N O R A K S T S

Lieta Nr.142166011
Lietvedības Nr.10830-12/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā, 2012.gada 17.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Pone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.R.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 1.marta lēmuma Nr.VP4/PD334211/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvā rajona tiesā 2011.gada 30.martā saņemts *V.R.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2011.gada 4.aprīļa lēmumu pieteikums pieņemts par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja (turpmāk arī – atbildētāja) 2011.gada 1.marta lēmuma Nr.VP4/PD334211/1 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu un ierosināta administratīvā lieta Nr.142166011.

Ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī - LAPK) 149.[8] panta sestās daļas.

[2] Pieteicējs pārsūdzētajam lēmumam nepiekrīt un uzskata to par atceļamu, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[2.1] 2011.gada 12.janvārī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors *I.P.* sastādījis Administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.572/PD334211 (turpmāk – Protokols-lēmums). Pieteicējs, nepiekrītot Protokolam-lēmumam, to apstrīdēja un ar pārsūdzēto lēmumu Protokolu-lēmumu atstāja negrozītu.

[2.2] Pieteicējs, atsaucoties uz Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 1.1.3.apakšpunktu un valsts standarta LVS 77-2:2010 apakšpunktu Nr.6.6.12, norāda, ka ceļa posms Rīga – Veclaicene caur Augšlīgatni aiz pagrieziena uz Līgatni nav apbūvēts.

Pieteicējs norāda, ka sūdzībā Valsts policijai sīki izklāstījis ne tikai savu rīcību, bet arī savus novērojumus šajā un līdzīgā ceļa posmā, kā arī to, ka pilnīgi nepiekrīt sākotnējā lēmumā minētajai atsaucei uz LAPK 34.panta otro daļu par apstākļiem, kas pastiprina atbildību. Iesniegumā pieteicējs esot minējis arī darba vietu un apgādājamo personu skaitu.

Atsaucoties uz valsts standarta LVS 77-2:2010 apakšpunktu Nr.6.2.20, pieteicējs norāda, ka dotā ceļa posma tuvumā nav bērnu iestāžu, no kurām var pēkšņi izskriet bērni un tādēļ, izvēloties braukšanas ātrumu, prioritāri tika ņemta vērā ceļa zīme – Nr.110 „Stāvs lejupceļš", sekojošais augšupceļš, ceļa profils un meteoroloģiskie apstākļi.

[3] Atbildētāja tiesā 2010.gada 5.maijā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā atsaucas uz pārsūdzētajā lēmumā norādītajiem apstākļiem un secinājumiem, pieteicēja pieteikumu uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[3.1] Atbildētāja norāda, ka lietā nav strīda, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli Audi 90, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, Protokolā-lēmumā norādītajā laikā un vietā, bet lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ir izdarījis LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzētu administratīvo pārkāpumu.

Atbildētāja uzskata, ka ir noskaidroti LAPK 272.pantā minētie apstākļi un pieteicēja izdarītā administratīvā pārkāpuma fakts ir konstatēts, kā arī pierādīts ar Protokolu-lēmumu, ar policijas darbinieku ziņojumiem, shēmu, braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces izdarīto mērījumu (mērierīce Genesis II Select Nr.G2S 18631).

Pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem kopumā, izvērtējot pierādījumus, atbildētāja uzskata, ka pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

[3.2] Atsaucoties uz Ceļu policijas inspektora ziņojumā norādīto un izvērtējot Protokolu-lēmumu, kurš sastādīts uzreiz pēc konstatētā pārkāpuma, atbildētāja norāda, ka nevar atrast iemeslus, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti un Protokols-lēmums ir sastādīts pieteicēja klātbūtnē, iepazīstinot ar tā saturu un dodot iespēju pieteicējam sniegt paskaidrojumus.

Pamatojoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 43.4.punktu, atbildētāja secina, ka tā šajā gadījumā ir rīkojusies atbilstoši savai kompetencei. Mērierīce Genesis II Select Nr.G2S 18631 atbilst Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumiem Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm", ko apstiprina no Latvijas Nacionālās metroloģijas centra 2010.gada 9.decembrī izsniegtais verifikācijas sertifikāts Nr.E1834V10.

[3.2] Atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītiem argumentiem un LAPK 32.panta pirmo un otro daļu un ņemot vērā LAPK 149.[8] panta sestās daļas sankcijā paredzēto, atbildētāja secina, ka tā ir piemērojusi tiesību normai

atbilstošu sodu. Tā kā attiecīgā panta sankcijā paredzēts viens sods, atbildētāja uzskata, ka Ceļu policijas inspektors ir vadījies no LAPK 32.pantā noteiktā un īpaši lietderības apsvērumi nebija jāizdara. Līdz ar to atbildētāja secina, ka konkrētajā gadījumā nav īpaši vērtējams, vai Ceļu policijas inspektors ir konstatējis vainu mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus, jo LAPK 149.[8] panta sestajā daļā noteiktais pārkāpums nav vērtējams kā maznozīmīgs LAPK 31.panta otrās daļas izpratnē. Turklāt Ceļu policijas inspektors ir konstatējis, ka braukšanas ātruma pārkāpums ir fiksēts netālu no zīmes Nr.121 „Bērni", kas potenciāli rada paaugstinātu bīstamību ceļu satiksmes dalībniekiem.

[3.3] Atsaucoties uz Līgatnes novada domes priekšsēdētāja izziņā norādīto, atbildētāja paskaidro, ka pēc pagasta un arī policijas ierosinājuma posmā, kurā reiz bija noteikts braukšanas ātruma ierobežojums 70 km/h un pa kuru bērni iet uz skolu, tika samazināts braukšanas ātruma ierobežojums līdz 50 km/h ar 518.ceļa zīmes palīdzību. LVS 77-2 izpratnē varbūt idejiski pareizi 518.ceļa zīme nav pielietota, bet tikpat labi varēja ātruma ierobežošanai izmantot 323.ceļa zīmi, kas tāpat būtu aizliegums braukt ātrāk par 50 km/h.

Atbildētāja, atsaucoties uz Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkta prasībām, norāda, ka transportlīdzekļu vadītājiem jāievēro ceļa zīmju prasības, nevis jādomā par to, kāpēc ceļa zīmes ir uzstādītas, vai tās ir saskaņotas utt.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). Lietās par publisko tiesību līguma atbilstību tiesību normām, tā spēkā esamību un izpildes pareizību gadījumos, kad atbildētājs ir privātpersona, nepieciešama arī atbildētāja piekrišana rakstveida procesam.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(sk.lietas lietas 14.lapu)*. Tiesa atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai lietu izskatītu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Tiesa konstatē šādus lietas faktiskos apstākļus:

[6.1] 2011.gada 12.janvārī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors *I.P.* sastādījis Administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.572/PD334211, kurā konstatēts, ka 2011.gada 12.janvārī plkst.13.41 Līgatnes novadā apdzīvotā vietā Augšlīgatnē ceļa zīmes Nr.518 darbības zonā pa ceļu Rīga-Veclaicene 65.km Veclaicenes virzienā pieteicējs vadīja automašīnu Audi 90 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ar braukšanas ātrumu 83 km/h pie atļautā 50 km/h. Ātrums fiksēts ar radaru

Genesis Ii Select Nr.GLS 18631 (kļūda – 3 km/h). Ātrums pārsniegts par 30 km/h. Protokolā-lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības. Par konstatēto LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 30 (*sk.lietas 19.lapu*).

[6.2] Pieteicējs ar 2011.gada 1.februāra iesniegumu Protokolu-lēmumu apstrīdējis (*sk.lietas 9.lapu*), un ar Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes 2011.gada 1.marta lēmumu Nr.VP4/PD334211/1 Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora *I.P.* 2011.gada 12.janvāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.VP4/PD334211 atstāts negrozīts (*sk.lietas 6.-8.lapu*)

[7] LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par šā panta piektajā daļā paredzēto pārkāpumu, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518. ceļa zīmi "Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528. ceļa zīmi "Dzīvojamā zona", paredzot administratīvo atbildību - naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā. Savukārt LAPK 149.[8] panta piektajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 21 kilometra stundā līdz 30 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas.

Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 25.panta trešo daļu transportlīdzekļa vadītājam ir jāievēro šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu ceļu satiksmi reglamentējošu normatīvo aktu prasības, pārvietojoties pa ceļiem, kā arī pa citām vietām, kurās iespējama transporta kustība.

Ceļu satiksmes noteikumu 114.punktā noteikts, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās - 20 km/h.

No minētajām tiesību normām izriet minētā pārkāpuma objektīvā puse jeb darbība (bezdarbība), kas apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību: transportlīdzeklis vadīts apdzīvotā vietā vai dzīvojamā zonā ceļa zīmes Nr.518 vai ceļa zīmes Nr.528 darbības zonā; transportlīdzekļa braukšanas ātrums ir no 71 km/h līdz 80 km/h.

[8] Saskaņā ar LAPK 243.pantu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

[9] Tiesa konstatē, ka izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā ir šādi pierādījumi: Protokols-lēmums, kas saskaņā ar iepriekš minētajām tiesību normām tā protokola daļā ir atzīstams par patstāvīgu pierādījumu lietā, kā arī Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākā inspektora *I.P.* 2011.gada 9.februāra ziņojums (*sk.lietas 23.-24.lapu*); *Ē.R.* 2010.gada 21.februāra paskaidrojumu (*sk.lietas 20.lapu*); Līgatnes novada domes 2011.gada 28.aprīļa izziņa Nr.D2-1.22/11/99 (*sk.lietas 22.lapu*). Atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr.E1834V10 (*sk.lietas 21.lapu*), kā ar pieteicēja sniegtie paskaidrojumi apstrīdēšanas iesniegumā un pieteikumā.

[9.1] No Protokola-lēmuma konstatējams, ka pieteicējs, iepazīstoties ar tā saturu, ir sniedzis paskaidrojumu, izdarot šāda satura ierakstu Protokolā-lēmumā: „Braucu atbilstoši laika apstākļiem, vietām apledojums; šajā vietā ir straujš kritums un kāpums; braucu plūsmā". Pārkāpuma konstatēšanas brīdī pieteicējs nav sniedzis papildus paskaidrojumus, atsevišķā rakstveida paskaidrojuma formā. Pārkāpuma konstatēšanas brīdī nav iebildis pret konstatēto pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrumu vai citiem Protokolā-lēmumā konstatētajiem lietas apstākļiem, taču ir uzskatījis, ka šāds ātrums ir atbilstošs laika apstākļiem, ceļa reljefam, proti, ka, braucot plūsmā, ir izvēlējies attiecīgajam ceļa posmam atbilstošu ātrumu.

[9.2] No Protokola-lēmuma satura konstatējams, ka tam nav pievienotu dokumentu (pierādījumu). Līdz ar to no lietas materiāliem nav iespējams konstatēt, ka jau sākotnēji Protokola-lēmuma sastādīšanas brīdī pieteicējs, iebilstot pret konstatēto pārkāpumu, būtu norādījis par lieciniekiem, kas varētu apstiprināt pieteicēja iespējamos iebildumus Protokolā-lēmumā konstatētajiem lietas apstākļiem.

[9.3] *Ē.R.* 2010.gada 21.februāra paskaidrojumā norāda, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī bijusi pieteicēja vadītā transportlīdzekļa pasažiere. Par notikuma apstākļiem *Ē.R.* norādījusi, ka aiz pagrieziena uz Līgatni, iebraucot gravas kritumā, automašīnai tika kāpināts braukšanas ātrums, lai veiksmīgi uzbrauktu kalnā. Pirms krustojuma ir brīdinājuma zīme, kas brīdina par strauju kritumu un kāpumu. *Ē.R.* norādījusi, ka iebraucot gravā ātrums nedaudz ticis pārsniegts. Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis braucis aiz smagās automašīnas, kura braukusi ar līdzīgu ātrumu. *Ē.R.* norādījusi par iespējamu Valsts policijas amatpersonu pieļautu Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu – 920.ceļa apzīmējuma neievērošanu, apgriežoties braukšanai pretējā virzienā pirms pieteicēja vadītā transportlīdzekļa apturēšanas.

No minētā paskaidrojuma izriet, ka *Ē.R.*, kura ir bijusi notikuma lieciniece, nenoliedz, ka ātrums, sākoties ceļa kritumam ir ticis palielināts, nenorādot iespējamo braukšanas ātrumu, no kā savukārt secināms, ka lieciniece atzīst faktu, ka atļautais braukšanas ātrums ir ticis pārsniegts, taču ātruma pārsniegšanai minot, liecinieces ieskatā objektīvu iemeslu – nepieciešamību uzbraukt kalnā.

[9.4] Valsts policijas amatpersona *I.P.* 2011.gada 9.februāra dienesta ziņojumā paskaidrojis, ka 2011.gada 12.janvārī kopā ar Valsts policijas amatpersonu *A.K.*, pildot dienesta pienākumus, veicot ātruma kontroli ar operatīvajā transportlīdzeklī iebūvēto radaru Genesis II Select Nr.G2S-18631 (videonovērošanas iekārta nav darbojusies), iebraucot apdzīvotā vietā Augšlīgatne pa autoceļu Rīga-Veclaicene 65 km, samainījies ar pretim braucošu kravas automašīnu, kura braukusi, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumus. Aptuveni 300m aiz minētās kravas automašīnas braucis pieteicēja vadītais transportlīdzeklis, kuram fiksēts braukšanas ātrums 83 km/h. Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis ātruma fiksēšanas laikā atradies pretim ceļa iebrauktuvei uz Līgatnes pamatskolu 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" „Augšlīgatne" darbības zonā un ceļa posmā, kur darbojas ceļa zīme Nr.121 „Bērni". Citu transportlīdzekļu minētajā ceļa posmā nav bijis. Fiksējot ātruma pārkāpumu, *I.P.* operatīvajam transportlīdzeklim ieslēdzis zilās bākugunis, apgriezies braukšanai pretējā virzienā un aptuveni pēc kilometra apturējis pieteicēja vadīto transportlīdzekli. Valsts policijas amatpersonas *I.P.* 2011.gada 9.februāra dienesta ziņojumam pievienota shēma, kurā attēloti dienesta ziņojumā minētie transportlīdzekļi, to pārvietošanās trajektorijas, kā arī ceļazīmju un ceļa apzīmējumu un 920.ceļa apzīmējuma izvietojums.

Izvērtējot Valsts policijas amatpersonas dienesta ziņojumā sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar pievienoto shēmu, konstatējams, ka operatīvais transportlīdzeklis pārkāpuma konstatēšanas brīdī atradies aptuveni 50 m attālumā no vietas, kur ir uzstādīta 518.ceļa zīme „apdzīvotas vietas sākums" „Augšlīgatne" (virzienā uz Rīgu) un aptuveni 300 m attālumā no pieteicēja vadītā transportlīdzekļa. Gan operatīvā transportlīdzekļa, gan pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas virzienā shēmā norādīts, ka ceļš iet lejup.

[9.5] No Protokola-lēmuma un Valsts policijas amatpersonas *I.P.* ziņojuma konstatējams, ka pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums konstatēts Ceļu satiksmes likuma $43.^4$ panta noteiktajā kārtībā, līdz ar to tiesai nav pamat apšaubīt veikto mērījumu pareizību. Proti, Ceļu satiksmes likuma 43^4. pantā noteikts, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. No lietas materiāliem secināms, ka izmantots radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Genesis II Select Nr.G2S 18631. Lietai pievienotais Atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr.E1834V10 apstiprina radara autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Genesis II Select Nr.G2S 18631 atbilstību Ministru kabineta 2006.gada 5.decembra noteikumu Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" 6.punkta prasībām Atkārtotas verificēšanas sertifikāts Nr. E1834V10 izdots 2010.gada 9.decembrī,

verificēšanas datums – 2010.gada 9.decembris, sertifikāts derīgs līdz 2011.gada 8.decembrim. Ņemot vērā apstākli, ka pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrums fiksēts ar šim nolūkam paredzētu normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā verificētu mērierīci, tiesai nav pamata apšaubīt Valsts policijas amatpersonas konstatēto mērierīces rādījumu pareizību. Atkārtotās verificēšanas sertifikātā Nr.E1834V10 norādīts, ka mērierīces Genesis II Select Nr.G2S 18631 pieļaujamā kļūda pie ātruma līdz 100 km/h ir 3 km/h, bet pie ātruma virs 100 km/h kļūda ir 3%. Protokolā uzrādīts ar mērierīci konstatētais pieteicēja vadītā transportlīdzekļa ātrums 83 km/h, kas atņemot pieļaujamo kļūdu 3%, ir 80 km/h. Šāds braukšanas ātrums Protokolā-lēmumā norādīts, kā iespējamais minimālais pieteicēja vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums.

[10] Izvērtējot šā sprieduma 9.punktā minētos pierādījumus kopumā tiesa secina, ka ne pieteicējs, ne arī pieteicēja norādītā lieciniece *Ē.R.*, kura iespējams ir bijusi pieteicēja vadītā transportlīdzekļa pasažiere pārkāpuma aizdarīšanas brīdī, pēc būtības nenoliedz konstatētos pārkāpuma faktisko apstākļus, proti, ka Protokolā-lēmumā minētajā laikā un vietā pieteicējs ir vadījis Protokolā-lēmumā minēto transportlīdzekli un, sākoties ceļa kritumam (iebraucot gravā) ir palielinājis transportlīdzekļa braukšanas ātrumu. No minētajiem pierādījumiem konstatējams, ka pietiecējs faktiski neapstrīd Valsts policijas amatpersonu veiktā pieteicējas vadītā transportlīdzekļa konstatēto braukšanas ātrumu, bet pieteicēja iebildumi ir vērsti uz pārkāpuma vietā noteiktā ātruma ierobežojuma pamatotību. Proti, pieteicēja ieskatā konkrētajā ceļa posmā noteiktais maksimālais atļautais braukšanas ātrums nav pamatots, var radīt ceļu satiksmes apdraudējumu un tādēļ pieteicējs ir vadījis transportlīdzekli ar šādam ceļa posmam atbilstošu braukšanas ātrumu. Līdz ar to secināms, ka pieteicēja argumenti ir attiecināmi nevis uz lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, bet gan uz pārkāpuma subjektīvo pusi – pieteicēja vainu pārkāpuma izdarīšanā.

[11] Apkopjot šā sprieduma 9.-10. punktā konstatētos faktus un minētos apsvērumus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā, tiesa atzīst par pierādītu apstākli, ka 2011.gada 12.janvārī plkst.13.41 Līgatnes novadā apdzīvotā vietā Augšlīgatnē ceļa zīmes Nr.518 darbības zonā pa ceļu Rīga-Veclaicene 65.km Veclaicenes virzienā pieteicējs vadīja automašīnu Audi 90 ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* ar maksimālo braukšanas ātrumu 80 km/h, par 30 km/h pārsniedzot atļauto maksimālais braukšanas ātrumu 50 km/h, un tādējādi pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkta prasības

[12] Kā konstatēts šā sprieduma 9.punktā, lietā faktiski ir strīds par pārkāpuma subjektīvo pusi jeb pieteicēja vainu pārkāpuma izdarīšanā. Proti, pieteicējs uzskata, ka ceļa posmā, kurā konstatēts pieteicēja izdarītais ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums, noteiktais maksimālais atļautais braukšanas ātrums nav pamatots, var radīt ceļu satiksmes apdraudējumu. Tādēļ pieteicējs ir vadījis transportlīdzekli ar šādam ceļa posmam atbilstošu braukšanas ātrumu.

No Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmās daļas izriet transportlīdzekļa vadītāja pienākums ievērot ceļa zīmēs noteiktās prasības, tostarp ceļa zīmēs noteiktās prasības attiecībā par maksimālā braukšanas ātruma ierobežojumiem. Ceļa zīmēs noteiktās prasības ir obligāti jāizpilda pat tad, ja transportlīdzekļa vadītājam rodas šaubas par šo ceļa zīmju atbilstību Ceļu satiksmes noteikumu vai Latvijas valsts standartu prasībām vai arī par to neatbilstību faktiskajai situācijai un braukšanas apstākļiem. Satiksmes organizācijas tehniskajiem līdzekļiem ir noteicošā nozīme, lai nodrošinātu ceļu satiksmes drošību un kārtību. Ja privātpersona uzskata, ka administratīvais akts, tostarp ceļa zīme, ir prettiesisks, neatbilst materiālo vai procesuālo tiesību normām, tai ir tiesības šādu administratīvo aktu apstrīdēt un pārsūdzēt.

Ņemot vērā norādīto, secināms, ka pieteicējam izskatāmajā gadījumā bija pienākums ievērot 512.ceļa zīmes prasības – noteikto maksimālo atļauto braukšanas ātrumu, neatkarīgi no pieteicēja viedokļa par šāda maksimālā ātruma ierobežojuma noteikšanas pamatotību. Turklāt norādāms, ka ceļa pacēluma posmos ir iespējama transportlīdzekļa vadīšana ar nelielu braukšanas ātrumu, izvēloties atbilstošu pārnesumus, proti, pirms pārnesumu pārslēgšanas (augstāka pārnesuma ieslēgšanas) sasniedzot pietiekami lielu motora apgriezienu skaitu.

Ņemot vērā norādīto, atzīstams, ka pieteicēja minētais apstāklis, ka pieteicēja izvēlētais transportlīdzekļa braukšanas ātrums bija atbilstošs konkrētajam ceļa posmam, neizslēdz 149.[8] panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektīvo pusi – vainu pārkāpuma izdarīšanā. Taču minētais apstāklis ir izvērtējams, saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu konstatējot vainas pakāpi.

[13] Apkopojot iepriekš šā sprieduma 7.-12.punktā konstatētos faktus un minētos apsvērumus, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā konstatētajā pieteicēja darbībā ir konstatējams un atzīstams par pierādītu LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, un pieteicējs ir saucams pie administratīvās atbildības.

[14] Par LAPK 149.[8] panta sestajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu paredzēts administratīvais sods - naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Izskatāmajā gadījumā pieteicējs par izdarīto LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu sodīts ar naudas sodu Ls 30.

LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā, ka piemērojamajā tiesību normā ir noteikts konstants sods par šādu pārkāpumu, proti, likumdevējs jau ir izvērtējis šāda pārkāpuma raksturu un iespējamo apdraudējumu un noteicis konkrētu naudas sodu, iestādei nav

piešķirta rīcības brīvība, izdarot lietderības apsvērumus saskaņā ar LAPK 32.panta otro daļu. Proti, LAPK 32.pantā minētie izvērtējamie apstākļi, tostarp vainas pakāpe un atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi, nosakot sodu par LAPK 149.[8] panta sestajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, nevar ietekmēt piemērojamā naudas soda apmēru un iestādei nav jāizdara lietderības apsvērumi piemērojamā soda apmēra noteikšanai.

Ņemot vērā norādīto, tiesa atzīst, ka pieteicējam piemērots LAPK 149.[8] panta sestā daļas sankcijā noteiktais administratīvais sods saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu.

[15] Izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa atzīst, ka lēmums pieņemts, ievērojot procesuālo un materiālo tiesību normas, līdz ar to tas atzīstams par tiesisku un pamatotu un atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *V.R.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 1.marta lēmuma Nr.VP4/PD334211/1 atcelšanu.

atstāt negrozītu Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja 2011.gada 1.marta lēmumu Nr.VP4/PD334211/1.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2012.gada 17.februārī.